

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11858** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв.Х. Е. В. от САК, с приложено пълномощно, срещу Решение №РПЗТ-39/20.11.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип към РПЦ - С..

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение и да бъдат дадени указания на ДАБ да наложи по-лека мярка за обезпечаване на производството по предоставяне на международна закрила, при основателност на жалбата да присъди разноски по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата. Изложени са подробни съображения, в това число, за нарушение на изискването на закона за настаняване във възможно най-кратък срок, изминали са повече от 2 години. позоваването на становището на ДАНС, че не е отпаднало основанието за настаняване. Счита, че ДАНС, няма компетентност да се произнася по този въпрос, а само ответникът. Счита решението за немотивирано относно основанието "национална сигурност". Посочва, че с така продължилото задържане за срок повече от две години, е обусловило и неговото психическо състояние, за което имало медицински документи за постоянна депресия, позовава се и на опит за самоубийство. Същото съставлявало и пречка да вижда семейството си, което се намирало в Турция - съпруга и две деца.

Жалбата по делото се поддържа от жалбоподателя лично - чрез преводач, и чрез адв.

В., който в ход по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът, председателят на ДАБ, чрез юрк. Г., оспори жалбата, а в ход по същество и в писмена защита претендира неоснователността ѝ изцяло. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение на всички относими основания. Оспори искането за присъждане на разноски на адвоката, на основание, че съгласно чл.92 ЗУБ, производството е освободено от разноски.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнителни доказателства, представени от жалбоподателя по възражението, че не представлява заплаха за националната сигурност.

По допустимостта на оспорването:

Съгласно чл. 45в, ал.5 от ЗУБ, решението на председателя на ДАБ подлежи на обжалване по реда на АПК. По спазването на срока за обжалване на Решение №РПЗТ- 39/20.11.2023 г. - 14 -дневен от връчването му, изрично указан в него, и както се посочва в самата жалба, съдът съобрази следното: - решението е връчено на дата 21.11.2023г., то срокът за оспорването му пред съд е изтекъл на дата 05.12.2023г. - работен ден. Жалбата е подадена на дата 06.12.2023г. , заведена с вх. № ЦУ - 15-29-6 /06.12.2023г. По делото се съдържа нечетливо копие на плик за пращането ѝ чрез куриерска фирма Е., данни за плащане на държавна такса в размер на 10 лв. на 05.12.2023г. При тези данни, съдът приема подаването на жалбата в срок.

По фактите, относими към преценката му за законосъобразност на оспореното решение по делото, съдът приема за установено следното:

Видно от молбата за международна закрила на лист 294 от делото, същата е подадена чрез Дирекция Миграция – МВР, СДВНЧ – Б., т.е. към датата на подаването ѝ жалбоподателят е бил настанен в СДВНЧ – Б.. Следва ад се посочи, че първоначално молбата е подадена на дата 12.11.2021г., като впоследствие на посочената в цитираното съдебно решение е потвърдена пред орган на дАБ и заведена на 23.11.2021г.- л. 290 от делото. Отделно от това на 16.11.2021г. с приложения писмени доказателства, е подадено допълнение към първата молба. На същата дата в хода на административното производство по молбата за закрила са съставени /връчени и други документи с участието на чужденеца в производството по молбата му, в това число регистрационен лист – л. 269.

На 25.11.2021г. от началника на отдел ПМЗ кв. О. купел, РПЦ – С., ДАБ – МС, е изпратено писмо до директор на Специализирана дирекция „М“ при Държавна агенция „Национална сигурност“, с което се уведомява за подадената от А. А. А., лице отн мъжки рпол, [дата на раждане] в [населено място], саудитска А., гражданин на С. А., с ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност арабин, мюсюлманин сунит, - женен, в писмото е посочено, че лицето ес намира в СДВНЧ Б. с рег. Бадж 26270. Иска се писмено становище по молбата, на основание изискването по чл.8, ал.10 ЗУБ.

Видно обаче от докладна записка от друг административен орган от дата 23.11.2021г. – директорът на дирекция „Качество на процедурата“ при ДАБ, - л. 263 от делото, като се уведомява за постъпилата молба от жалбоподателя за международна закрила,

за установяване на личните му данни с декларация по реда на чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, и за постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ ДАНС с вх. № 2-77 от 22.11.2021г. според което лицето следва да бъде настанено в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за международна закрила по съображения за защита на националната сигурност и обществен ред. В докладната записка е посочено, че лицето е пълнолетно и не принадлежи към уязвима група по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ, не е заявило семейни връзки на територията на страната. Направено е предложение на основание чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ за настаняването на жалбоподателя в център от затворен тип с цел защитата на националната сигурност.

С Решение № РПЗТ – 38 / 23.11.2021г., на основание чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, председателят на ДАБ е настанил А. А. А. в помещение от затворен тип до отпадането на основанията или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. В мотивите органът се е позовал на писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ ДАНС с вх. № 2-77 от 22.11.2021г. според което лицето следва да бъде настанено в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за международна закрила по съображения за защита на националната сигурност и обществен ред, като освен това е посочил, че в писмото са изложени данни, е чуждият гражданин представлява заплаха за националната сигурност и обществения ред, която информация е преценена като такава по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ.

Жалбата на А. А. А. срещу Решение № РПЗТ – 38 / 23.11.2021г. за настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип до съда, е разгледана по адм.д. 12520/2021г. на АССГ, по което е постановено Решение №804/14.02.022г., окончателно. Жалбата е преценена като неоснователна на основание допълнително представени доказателства от ДАНС, цитирани в решението, а именно:

Установява се от писмо рег. № RB202001-001-03/М-6-399/07.02.2022 г. на ДАНС, че жалбоподателят е преминал българо-турската граница с руски гражданин от чеченски произход, за когото е установено, че проявява признаци на силна радикализация. Същевременно, в твърденията на жалбоподателя се откриват известни противоречия. Така, на проведеното на 08.12.2021 г. интервю в производството пред ДАБ за предоставяне на международна закрила чуждият гражданин е заявил, че е преминал българо-турската граница с още двама души – сирийци. Едва след запознаване на процесуалните представители на жалбоподателя с предоставената от ДАНС информация, в открито съдебно заседание на 17.01.2022 г. жалбоподателят споделя, че едно от лицата, с които е преминал границата, е руснак. Жалбоподателят твърди, че се е запознал с него три месеца преди да дойдат в България, в спортна зала в [населено място] и именно другото лице му предложило да преминат в Европа без помощта на каналджии.

Според писмото рег. № RB202001-001-03/М-6-399/07.02.2022 г. на ДАНС първоначално лицата са посочили, че са ангажирали каналджии за преминаване на границата. В съдебно заседание на 09.02.2022 г. жалбоподателят поддържа, че не познава чуждия гражданин, с когото е преминал границата, не знае нищо за него и не е забелязал нещо странно в него, а впоследствие разбрал, че е осъден и има присъда. Достоверността на твърденията на жалбоподателя, че не го познава от близо, се разколебава от другите

изнесени данни, че другият чужд гражданин му е предложил да преминат в Европа. Казано по друг начин, не звучи достоверно твърдението за предприемане на рисковано, нелегално пътуване в чужбина, в присъствието на почти непознати лица. Липсата на последователност и достоверност в показанията на жалбоподателя и основно – опитът му да скрие преминаването на границата с лице, което не произхожда от С., в интервюто на 08.12.2021 г., навеждат съда на извод за превес на обществения интерес за защита на националната сигурност и ред.

Това е легитимен интерес, в полза на който може да бъде ограничено правото по чл.5, пар.1 от ЕКПЧ. В случая, ограничаващата мярка е установена в закона и преследва легитимна цел – за целите на производството по предоставяне на международна закрила по ЗУБ кандидатът да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. В оглед на тази легитимна цел не може да се приеме, че задържането в общежитие от затворен тип е произволно. При преценка на баланса между личния интерес на чуждия гражданин, поставен под временната мярка по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, и обществения интерес да се защити националната сигурност и обществения ред, превес следва да се даде на втория. Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанието по чл.45б, ал.1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл.45г, ал.2-3 ЗУБ. Не се установяват изтъкнатите от адв.С. в о.с.з. на 09.02.2022 г. противоречия в информацията на ДАНС. Налице са единствено твърдения, но не и доказателства, относно здравословното състояние на чуждия гражданин, за установяването на които той разполага с процесуалните възможности за преразглеждане по чл.45в ЗУБ. Няма данни лицето да принадлежи към уязвима група по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ. Приложените към молбата за закрила декларации на чужди граждани и техните евентуални свидетелски показания относно личните качества на чуждия гражданин биха имали отношение към производството за предоставяне на международна закрила по ЗУБ, но не и към преценката дали лицето представлява заплаха за националната сигурност с оглед приложеното основание по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ.“

Посочените данни в мотивите на съдебното решение съдът приема като първоначалните основания, обусловили издаването на Решение № РПЗТ – 38 / 23.11.2021г. за настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип, във връзка с първата алтернативно посочена причина за срока на настаняването - "отпадане на основанията".

С Решение № РПЗТ-39/20.11.2023г., във връзка с подадена молба ЦУ - 15-293/13.11.2023г. от А. А. А. чрез адв. В., след отстранена нередовност, е направено искане на основание чл. 45г, ал.3 ЗУБ да бъде преразгледано Решение № РПЗТ – 38 / 23.11.2021г. за настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип.

С писмо изх. №ЦУ -05-294/07.11.2023г. е отправено запитване до ДАНС относно чужденеца, търсещ закрила. В отговор с писмо № М-24392/14.11.2023г. ДАНС е уведомила ДАБ ри мС, че по отношение на А. А. А. , не е отпаднало основанието за настаняване в помещение от затворен тип. В мотивите на решението е посочено, че информацията, съдържаща се в писма с вх. № 2-77/22.11.2021г. и писмо № М-24392/14.11.2023г. на ДАНС, попада в хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ.

Що се касае до молбата за отмяната на мярката на основание здравословното състояние на чужденеца, органът е изтъкля мотиви, като се е позовал на разпоредбите

на чл.11, параграф 1 от Директива 2013/33/ЕС, транспонирана в чл.45д, ал.3 ЗУБ, по отношение на настаняването на лица от уязвима група в център от затворен тип, както и на пар.1, т.13 от ДР на ЗУБ относно център от затворен тип, чл. 2, б. "з" от директива 2013/33/ЕС за легалното понятие "задържане". Въз основа на посочените разпоредби е формиран извод, че Директива 2013/33 допуска настаняване на уязвими лица в цеунтрове от затворен тип. Независимо от това органът се е позовал на извършена на основание чл.45в, ал.2 във връзка с чл.30 ЗУБ на извършена оценка и идентификация на нуждите на чужденеца на дата 15.11.2023г., като е направен извод, че към този момент не се установявала принадлежност на жалбоподателя към уязвима група. До ДАБ при МС било изпратено удостоверение от Център Н., - от дата 17.11.2023г., в което се посочвало "състояние след посттравматичен стрес". Относно изискването по л.9, пар.5 Директива 2013/33 зая преразглеждането на задържането от съдебен орган през разумни интервали от време служебно и /или по искане на съответния кандидат, по-специално когато задържането е с удължен срок, когато възникнат относими обстоятелства или се получи нова информация, засягащо законосъобразността на задържането, било транспонирано в чл.45г, ал.2 ЗУБ, като произнасянето с решението било на посоченото основание. Също е посочено, че в националното право са предвидени алтернативи на задържането- в чл.45а ЗУБ. В заключение в Решение № РПЗТ-39/20.11.2023г. е посочено и, че общественият интерес за защита на националната сигурност и ред е легитимен интерес, в полза на който може да бъде ограничено правото по чл.5, пар.1 от ЕКПЧ.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:
Обжалваното решение е постановено от компетентен орган - председателя на ДАБ, предвид изричното правомощие на този орган по чл.45в, ал.1 ЗУБ да издава мотивирано решение за настаняване на чужденци, търсеци закрила, в центрове от този тип.

Решението е издадено в съответствие с изискванията по чл.45в, ал.3 ЗУБ за съдържание: посочени са фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, не е посочена само възможността за безплатна правна помощ и представителство - изискване за съдържанието по същата разпоредба. В мотивите на решението има преценка и за това, че чужденецът не принадлежи към уязвима група- изискване по чл.45в, ал.2 ЗУБ. Видно от представеното решение на органа, с което молбата за международна закрила е разгледана по същество, няма данни чужденецът да принадлежи към уязвима група. Допуснатото нарушение на съдържанието не е съществено, доколкото чужденецът е ползвал правна помощ във връзка с защитата си срещу решението.

По материалната законосъобразност на решението съдът намира следното:

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:
Обжалваното решение е постановено от компетентен орган - председателя на ДАБ, предвид изричното правомощие на този орган по чл.45в, ал.1 ЗУБ да издава мотивирано решение за настаняване на чужденци, търсеци закрила, в центрове от този тип.

Решението е издадено в съответствие с изискванията по чл.45в, ал.3 ЗУБ за съдържание: посочени са фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, не е посочена само възможността за безплатна правна помощ и

представителство - изискване за съдържанието по същата разпоредба. В мотивите на решението има преценка и за това, че чужденецът не принадлежи към уязвима група - изискване по чл.45в, ал.2 ЗУБ. Видно от представеното решение на органа, с което молбата за международна закрила е разгледана по същество, няма данни чужденецът да принадлежи към уязвима група. Допуснатото нарушение на съдържанието не е съществено, доколкото чужденецът е ползвал правна помощ във връзка с защитата си срещу решението.

По материалната законосъобразност на решението съдът намира следното:

С обжалваното по делото решение е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип към РПЦ - С. на основание чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, като действително, жалбоподателят е продължил да бъде настанен в помещение от затворен тип, считано от 24.11.2021г. на основание Решение № РПЗТ - 38/23.11.2021г., което настаняване е продължено с оспореното по делото Решение № РПЗТ - 39/20.11.023г., т.е. срок, който не може да бъде определен като "кратък срок" нито по смисъла на чл.9, параграф 1 от директива 2013/33/ЕС, нито по смисъла на чл.45б, ал.1 ЗУБ. Що се касае до доводът на адв. В., че е изтекъл максимален срок за настаняването на чужденеца в помещение от затворен тип, този довод е изцяло неотнормен към приложимата правна уредба в казуса по делото, доколкото нито националното право - в разпоредбите по ЗУБ, нито в нормите на Директива 2013/33/ЕС - в чл. 8 или чл.9 предвиждат срок за настаняването на чужденеца, търсещ международна закрила по терминологията на ЗУБ, или за "кандидата", по терминологията на Директива 2013/33/ЕС. Независимо от това, срокът за настаняването на чужденеца не може да се определи като кратък.

За да се пристъпи към прилагане на мярката по чл.45б ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, следва да е изпълнено изискването по ал.1 на същата норма - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл.45а от същия закон. Според мотивите на решението е обсъдено само спазването на изискването по чл.8, параграф 4 от Директива 2013/33/ЕС такава правна възможност да бъде предвидена, транспонирано в чл.45а ЗУБ, няма данни или формирани изводи за невъзможност да се приложи мярка по чл.45а ЗУБ, не са обсъдени данни относими към прилагането на по-лека мярка. Основанието по чл.45г, ал.1, т.3 ЗУБ - "когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред", също не изключва преценката за приложена мярката по чл. 45а. Също няма данни за личното положение на лицето – преценка за семейното му положение, както изисква чл.45б, ал.1 ЗУБ, а що се касае за здравословното състояние, то е съобразен доста бланкетно само един документ - на Център Н. и като краен извод, органът нито е обсъдил нито взел предвид психологическото състояние на жалбоподателя, обсъдено в повече от една докладна до него, както и, че последният опит чужденецът да нарани китките си, очевидно с цел да се

нарани по опасен за здравето и живота начин, е извършен през м. 11.2023г. Следователно, е допуснато нарушение относно изискванията за мотивиране на решението. Без съмнение посоченото изискване по чл. 45б, ал.1 ЗУБ е приложимо и към продължаването на срока за настаняване.

Също мярката по чл.45б, ал.1 ЗУБ следва да бъде наложена и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, тъй като органът е разгледал само основанието за отмяна на настаняването "до отпадане на основанията" относимо към съображенията, свързани с националната сигурност, обосновали налагането ѝ. Органът не е съобразил, че производството по молбата за предоставяне на международна закрила е приключило и по отношение на чужденеца органите на ДАБ нямат никакви правомощия да приемат административни актове, не е висящо производство по негова молба за закрила, същият е престанал да има качеството на чужденец, търсещ закрила, съответно на кандидат за международна закрила.

За пълнота следва да се посочи, че видно от решението от 23.11.2021г., с което чужденецът е принудително настанен в помещение от затворен тип, срокът на настаняването е определен "или до приключване на производството за предоставяне на международна закрила", което основание за определянето на срока за настаняване не съответства на предвидено в закона такова. Законодателят е предвидил в чл.45г, ал.1 ЗУБ, че настаняването в център от затворен тип **продължава** до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1. В тази разпоредба или в друга от ЗУБ не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила. В този контекст е и предвиденото по чл.45г, ал.1, т.1, 2 и 4 - до извършването на определени процесуални действия , свързани с производството по молбата за закрила.

Основание за налагането на процесната мярка за срок "*до приключване на производството по предоставяне на международна закрила*" не се съдържа и в нормите на Директива 2013/33/ЕС, регламентиращи задържането на кандидат за международна закрила - чл.8-чл.10. В чл.9, пар.1 от тази директива изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл.8, пар.3 от директивата, съответни на предвидените по чл.45б, ал.1 ЗУБ. Следователно, първият срок на действие на процесната мярка - до приключване на производството, не се основава на разпоредба на закона по националното право нито на норма по правото на ЕС и следователно е

незаконносъобразно определен.

В казуса по делото настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип продължава и към момента на приключване на устните състезания, т.е и след като е приключило производството по разглеждане на молбата му за международна закрила от компетентния административен орган по реда на ЗУБ, регламентирано в чл.чл.58 - 79 ЗУБ, обособени в отделна глава шеста Производство.

Преди да постанови решението, с което разглежда молбата за международна закрила по същество, органът е задължен по силата на чл.75, ал.2 ЗУБ да обсъди и събере всички относими към личното положение на чужденеца факти и обстоятелства. Следователно, с постановяването на решението, с което молбата за закрила е разгледана по същество, вече не съществува пречка за преценката на тази молба на каквото и да основание и настаняването му помещението от затворен тип не може да бъде свързано с разглеждането на молбата му за международна закрила.

В съответствие с този извод е и предвиденото по чл.9, пар.1 от Директива 2013/33, настаняването продължава само докато са приложими основанията за задържане, предвидени по чл.8, пар.3 от директивата, а в пар.2 на същия чл.9 е предвидено задължение за надлежно изпълнение на административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане. По делото няма данни за извършвани **административни процедури**, относими към разглеждане на молбата за закрила след постановяването на решението за отказ на дата 25.05.2023г., такива не следват и от закона. Поради това след приключването на производството по молбата за закрила настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип се основава само на подадената молба за международна закрила, което е недопустимо, съгласно чл.8, пар.1 от Директива 2013/33 и чл. 45б, ал.2 ЗУБ.

Следва да се посочи, че Раздел **V**, в който се съдържат разпоредбите, регламентиращи налагането на процесната мярка -"настаняване в помещение от затворен тип" е озаглавен "Мерки, прилагани на чужденци, търсещи международна закрила". Дефиницията по т. 2 от ДР на ЗУБ "Чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон **до приключване разглеждането на молбата**", не оставя съмнение, че изразът "до приключване разглеждането на молба", без да определя допълнителни условия, има предвид постановяването на акт на компетентен орган по тази молба. Посоченото е допълнителен аргумент в подкрепа на извода за неприложимост на мерки по посочения раздел по отношение на

жалбоподателя по делото и на основание, че е престанал да има качеството на чужденец, "търсец международна закрила", с факта на постановеното спрямо него Решение № 436/25.05.2022г. на председателя на ДАБ.

Както се посочи, според чл.8, параграф 1 от директива 2013/33, задържането на основанията по параграф 2 от същата разпоредба, сред които и с цел защитата на национална сигурност (чл.8, пар.2, буква "д" от Директива 2013/33), може да бъде приложено само по отношение на лице, "кандидат за международна закрила"; Съгласно легалната дефиниция по чл.2, буква "б" от същата директива, "б) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, които са подали молба за международна закрила, по която още не е взето окончателно решение;". Посоченото потвърждава изводът на съда, че прилагането на процесната мярка настаняване в помещение от затворен тип, на всички основания по чл.8, пар.2 от Директивата, а следователно и на основанията по чл.45б, ал.1 ЗУБ, е недопустимо, след като производството по разглеждане на молбата за закрила е приключило с издаването и на решението на компетентния административен орган.

Следователно, не може да бъде продължен срокът на настаняването на чужденеца в помещение от затворен тип към датата на издаването на процесното решение - 20.11.2023г., след като по силата на закона на датата на издаване на решението за отказ по молбата на жалбоподателя - 25.05.2022г., А. Р. А. А., е престанал да има качеството на чужденец, търсец международна закрила по смисъла на националното право и на "кандидат" по смисъла на Директива 2013/33, и правното му положение не попада в приложното поле на ЗУБ. След като жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, то на основание чл.67, ал.3 ЗУБ, преди да влезе в сила акт по молбата му за закрила, спрямо него е допустимо да бъдат налагани принудителни административни мерки по реда на Закона за чужденците в Република България, в това число на основания, свързани със заплаха за националната сигурност и обществения ред. Така съгласно чл.67, ал.1 ЗУБ: "Принудителните административни мерки "отнемане правото на пребиваване", "връщане", "експулсиране" и "забрана за влизане в страната" не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение.". Посочената забрана за изпълнение на ПАМ по ЗЧРБ отпада съгласно ал. 3 на чл.67 ЗУБ, когато когато "има основания да се смята, че чужденецът, търсец или получил закрила, представлява опасност за

националната сигурност".

Следователно, към момента на издаване на оспореното по делото решение и към момента на приключване на устните състезания по делото, доколкото жалбоподателят е престанал да има качеството на чужденец, търсещ международна закрила, респективно "кандидат", основанието по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ е неприложимо, предвид на което и не може да бъде продължено настаняването му в помещение от затворен тип, Съдът следва да постанови отмяната на оспореното по делото решение за продължаване на настаняването.

Предвид формираните до тук изводи, съдът намира, че е без значение за законосъобразността на оспореното по делото решение дали жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност или не, доколкото след издаването на Решение № 4336/25.05.2022г. на председателя на ДАБ, по отношение на него е неприложимо основание по чл.45б ЗУБ по принцип и съответно настаняването му в помещение от затворен тип. По тези съображения е безпредметно да обсъжда допълнително представените доказателства от жалбоподателя по делото, с които счита, че опровергава приетото от органа, че представлява заплаха за националната сигурност.

Съгласно чл.45г, ал.6 ЗУБ, когато административен или съдебен ред се установи, че настаняването в център от затворен тип е незаконосъобразно, чужденецът се освобождава незабавно. Предвид на всичко изложено, съдът на основание чл.45г, ал.6 ЗУБ, следва да постанови освобождаването на чужденеца.

Що се касае до искането, да бъдат дадени указания на ДАБ да наложи по-лека мярка за обезпечаване на производството по предоставяне на международна закрила, то доколкото такова производство не е висящо, по изложените мотиви, искането е неотносимо.

Що се касае до искането за присъждане на разноски по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, то следва да се посочи, че жалбоподателят е имал право на безплатна правна помощ от българската държава в производството по оспорване на посоченото решение. По тези съображения, предпочитанието му, да наеме адвокат по негова преценка, следва да бъде оставено без последствия относно заплащането на разноски за адвоката, предоставил освен това безплатна правна помощ, също по негова преценка.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ и чл.45г, ал.6 ЗУБ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на по жалба на А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], Решение №РПЗТ- 39/20.11.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е продължено настаняването на чужденеца в помещение от затворен тип към РПЦ - С..

НЕЗАБАВНО ОСВОБОЖДАВА А. А. А., гражданин на С. А., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН], от помещение от затворен тип към РПЦ - С., настаняването в което помещение е продължено с Решение №РПЗТ- 39/20.11.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: